

holdning 1329 Rbd. (efterføm ingen Obligationer i samme Aar bleve indskøbte), blev i Aaret udbetalt i Pensioner 165 Rbd., og der indkom i Renter af Chorfondet . . . 31 Rbd. af Obligationerne 370 —

401 Rbd.

faa at i bemeldte Aar Udgiften var dækket uden Anvendelse af Tilskuddet. Dette Tilskud vil heller ingenstinde kunne blive umiddelbart i at medtage til Pensionerings Udredelse, efterføm det i Reglementets § 7 er bestemt, at i de Aar, hvor de løbende Indtægter (Chorfondets Renter og $\frac{2}{3}$ af Obligationernes) ikke dertil tilstrække, ophører Pensionen for de Chorister, der have tjent i kortest Tid.

Af de her meddeelte Udgifter vil det sees:

1) At Statskassen med aarlige Tilskud til Theatrets og Capellet's Enkekasser har gjort det muligt for Personalet, ikke alene ved et forholdsmæssigt ringe Tilskud at sikke deres Enker en høj Overlevelsesrente og for Theaterpersonalets Vedkommende, tillige en Børneunderstøttelse, men ogsaa at opsamle Capitaler, som for disse 2de Instituter tilsammen udgjøre ca. 115,000 Rbd.

2) At begge Enkekasser vel have erholdt kongelig Confirmation paa deres Statuter og derved blandt Andet Ret til at aftræve hvert enkelt Medlem af Personalet, baade gifte og ugifte, wungne Bidrag, men at der ikke er erhvervet nogen kgl. Garantie for Kasserne eller noget Tilfagn om, at de bevilgede Tilskud bestandigt skulle vedblive at ydes dem.

Som Følge heraf antage vi, at der fra den øverste Statsmyndigheds Side er fuld Frihed til at undersøge, om det nu maatte ansees for hensigtsmæssigt at unddrage disse Kasser de hidtil ydede Tilskud, naaget de endnu ikke have opsamlet saa betydelige Capitaler, at de ved Hjælp af deres nuværende

Indtægter kunne fyldestgjøre deres Forpligtelser.

Som oplysende Momenter i denne Henseende maa anføres: Der er Sandsynlighed for, at begge Enkekasser fra Begyndelsen ere oprettede i den Hensigt at Personalets Enker derved skulde sikkes en anstændig Pension, uden at yderligere Krav i den Anledning stillede til den kgl. Kasse. Dette vides med Bestemthed at have været Tilfældet med Capellet's Enkekasse; da det af Præmisserne til dennes Statuter sees, at Capellet's Medlemmer ved deres Ansøgning om Tilfælde til at oprette Enkekassen have forpligtet sig til, saafremt deres Ansøgning blev bevilget, aldrig at ville begjære af den kgl. Kasse nogen anden Pension for deres Enker. Der er ikke fremkommet nogen Resolution, hvorved denne Forpligtelse er bleven hævet; men at den desuagtet i Tidernes Løb er bleven betragtet som bortfalden, fremgaaer af det ikke ganske ringe Antal Pensioner, som nu findes opførte paa Statens Pensionliste, navnlig til Enker efter Capellet's Medlemmer. Ved Pensionsloven have i ethvert Tilfælde baade Enker og Børn efter Capelmusici, Stuespillere og andre Theatrets Embedsmænd erholdt samme Pensionsret som Enker og Børn efter andre kgl. Embedsmænd, og Enkekasserne maae derfor nu antages kun at skulle opfylde den samme Bestemmelse for Theaterpersonalet, som Livrentes- og Forsørgelsesanstalten af 1842 opfylder for andre pensionsberettigede Embedsmænd: ved et befalet Afdrag i Embedsmændens Gage at sikke hans Enke en mere tilstrækkelig Pension, end hun efter Pensionsloven vil opnaae af Statskassen.

Følge de af Livrentes- og Forsørgelsesanstalten udgivne Tabeller maa en Mand, som vil sikke sin Enke Fjerdedelen af sine Indtægter som Overlevelsesrente, af disse Indtægter aarlig betale,

naar han selv har en Alder af:

	20 Aar.	30 Aar.	40 Aar.	50 Aar.	60 Aar.	70 Aar.
og Konen har en Alder af 20 Aar	6 $\frac{1}{2}$ pCt.	7 $\frac{1}{2}$ pCt.	10 $\frac{1}{4}$ pCt.	16 $\frac{1}{4}$ pCt.	26 $\frac{1}{4}$ pCt.	44 $\frac{3}{4}$ pCt.
30 —	5 $\frac{3}{4}$ —	6 $\frac{1}{2}$ —	8 $\frac{3}{4}$ —	14 $\frac{1}{4}$ —	23 $\frac{1}{2}$ —	41 —
40 —	4 $\frac{3}{4}$ —	5 $\frac{1}{4}$ —	7 —	11 $\frac{3}{4}$ —	20 —	36 —
50 —	3 $\frac{3}{4}$ —	4 —	5 $\frac{1}{4}$ —	9 —	15 $\frac{1}{2}$ —	29 —
60 —	3 —	3 —	3 $\frac{1}{2}$ —	6 —	10 $\frac{3}{4}$ —	20 $\frac{3}{4}$ —
70 —	2 —	2 —	2 $\frac{1}{4}$ —	3 $\frac{3}{4}$ —	6 $\frac{3}{4}$ —	13 $\frac{1}{4}$ —